Sevda Bulutları

Şiirler

İBRAHİM GÖZEL

Sevda Bulutları

Şiirler

İbrahim Gözel

SosyalSanat · 2026

İçindekiler

Birinci Bölüm: Aşk Şiirleri

İkinci Bölüm: Hasret ve Ayrılık

Üçüncü Bölüm: Toplum ve Tarih

Dördüncü Bölüm: Gençlik Şiirleri

Sunuş

Bu kitap, 2014–2021 yılları arasında SosyalSanat'ta yayımlanan 38 şiirden oluşur. Şiirler dört bölümde toplandı; anlamlarına dokunulmadı, yalnızca yazım ve noktalama hataları düzeltildi.

Birinci Bölüm: Aşk Şiirleri

Sevda Bulutları

Nazlım... neden naz eder\ Ateşlenmiş yüreğim çağlar gider\ Etrafım yemyeşil dallarla kaplanmış\ Yanı başımda değirmenin sesi

Çağlar gider denize doğru\ Gözlerim dalgalarda kayıp giderken\ Ben bende değilim artık, yanı başımda çağlayan sesi\ Her yanımı saran canlılar

Onlarla beraber yaşarım su konaklarında

Yeni bir dalga daha geldi\ Belki senin sesin var içinde\ Ayırmaya çalışıyorum ama duyamıyorum\ Demek ki çok uzaklarda olmalısın

Oysa yarin sesi, su sesi\ Birleşseydi yüreğimde\ Ne yalnız gecelerim kalırdı, ne karanlık bulutlar\ Mavi gökyüzünü kapladığında beyaz sevda bulutları

Biraz hüznülünce yağmur olup yağardı\ Biraz şenlenince güneş arasından süzülüp\ Dünyayı şenlendirirdi\ Sevda bulutları en çok baharda yağar yeryüzüne

Çiçekler açar, yavrular doğar, canlar çoğalır\ Güneş yakıp kavuruncaya kadar

Yeniden beklenir koca bir kış...\ Gelsin sevda bulutları, yine hüzünlensin\ Yine şenlensin diye\ Yeni baharlarda... sevda bulutları yağmur olup yağar

Sevdam su olur, dere tepe akar gider\ Can verir kıyıya köşeye\ Ne olur hiç gitme kışa doğru sevda bulutları\ Bilirim ateş seni de yakar

Güneş seni de çarpar\ Yeni baharlarda beklerim seni\ Yine yağmur yağsın, yine çiçekler açsın diye\ Benim de baharım geçmeden yağ üstüme üstüme

Yağmur olup yağ, bereket getir dünyama\ Şenlik getir ruhuma, can ver yeniden canıma

Sonbahar gelip ruhuma çökmeden önce...

Bir Gül Sevdim

Bir gül sevdim, bir de seni\ Rüyalarımda sevdim\ Gözlerimle sevdim seni\ Seni senleyken sevdim bakışlarımda

Sen yine aynı sen\ Gözlerindeki bakışlar\ Kalbimdeki o hızlı atışlar\ Bir gül sevdim

Taze koparılmış dalından\ Hoyratça koklanmış belli yapraklarından\ Kokladıkça insanı bir hoş eden baygınlığı içinde\ Rüzgârla savrulmuştu

Dikenli teller arasında dolaşır elden ele\ Kimi zaman masa üstünde bir şamdan\ Kimi zaman avuçlar arasında

Kokladıkça hüzünlenir\ Kokladıkça şenlenir\ Gül ismi güzel değil mi diye sorar\ Gül güzel olmaz mı gülüm

Gülün hepsi güzeldir\ Hele yeni açmışsa goncasını\ Kalacak yeri yoktu artık\ Koparılmıştı dalından bir kere

Geri dönüşü yoktu bu yolun\ Kendini güzel hissettiği yerde konaklamak isterdi\ Ama olmazdı\ Bir kere koparılmıştı dalından

Rüzgâr nereye savururdu oradaydı\ Dümeni olmayan bir gemiydi artık\ Ne kendi kökleri üzerinde\ Ne bildik dallar arasında salınırdı

Oradan oraya giderdi ama\ Gerisi ne olur onu da bilmezdi

Adı Yasemen

Bir gül sevdim adı Yasemen\ Koklamak ister sevdam\ Beyhude sevdaya tutuldum birden\ Göz göze gelmek, kalp kalbe bakmak

Hayallerde dolaşmak, uçmak gökyüzüne rüyalarda\ İçim içime sığmıyor bilmem nedendir\ Hep seni düşünürüm, her yerde seni görürüm\ Bir an bile aklımdan çıkmaz hayalin

Seni gördükten sonra düşkün oldum\ Sesin sanki içimi aydınlatıyor birden\ Artık yapamıyorum seni düşünmeden, seni görmeden\ Bu aşka düşmeden önce

Düşünmeden dolaşırdım kırda bayırda\ Bu sevdaya düşmeden önce\ Ne gam bilirdim ne kasvet ne yarenlik\ Bu sevdaya düşmeden önce

Bu sevdan alıp götürdü bilinmeze\ Aşkı bilmezdim seni görmeden önce\ Sarhoş gibiyim, kafam hafiften bulanık

Oysa sudan başka bir şey içmedim dünden önce\ Beni ne sarhoş etti; söyle ne olur yasemen çiçeği\ Yasemeni hep uzaktan görmüştüm alımlı ve çalımlı\ Yakınken bir eli göğsünde, bir eli dizlerinde

Çekiştiriyordu tahrik edercesine\ Sarhoş eden çiçeği doyasıya koklamak\ Kokladıkça daha sarhoş olmak\ Sarhoşken dünyaya yeniden şöyle bir bakmak

Ne kadar güzel görünürdü buğulu gözlerde o dünyam\ Oysa o dünya aynı dünya\ İnsanı düşkün eden o pembeler alıp götürür başından\ Kimini savurur yellerde, kimini savurur yerlerde

Kimi kucakta gezinir, kimi ocakta, kimi kaçakta, kimi yatakta debelenir\ Gel güzelim seyreyleyelim yeni dünyamızı\ Yeni yetme âşıklar gibi\ O aşk ki kimini de alır götürür pembe bulutlar üstüne

Hiç inmek istemez yeryüzüne\ Aşkın serabıdır pembe bulutlar; yaklaştıkça yok olur\ Arzular kamçılanır, bir duman çıkar, ateş olur, köz olur\ Sonrasında bir gonca çiçek açar, ona bakar, bakar

Yeni sevdalara yol olur, sevgi olur\ Sevgi çiçeği açar yeryüzünde, orman olur\ Köy olur, şehir olur.

Aşk Bahçesi

Rüzgârla savruluyor ruhum\ Taçlanmış çiçek tozu gibi\ Gidiyorum gündüz gece\ Aşkımı arıyorum yollarda

Sevgi arıyorum yıllarda\ Koca koca yıllar devirmişim\ Kocaman hayaller ardımda\ Yaşanmamış günlerimde

Hüsran olmadan aşkım gel bana\ Uzat elini, ellerim boş kalmasın\ Bir kere gül yeter\ Sana gül bahçesi alayım

Bir el ver ellerime\ Ruhumu vereyim sana\ Kalplerimiz boş kalmasın\ Açılın kalpler, aşka gidelim

Gönül Çiçeği

Bir çiseden tatlı söz kondu yüreğime\ Aşk çiçeğim yine şenlendi\ Kendi kendine filizlendi\ Aşk çiçeğini gönlümde besledim\ İmbik imbik su taşıdım günlerce

Hayallerim her yerde\ Denizi dinledim\ Denizde senin sesin vardı\ Denize baktım, senin suretin vardı içinde

Her nereye baksam sen varsın içinde\ Dağlarda sen, denizlerde sen\ Hep senle ben\ Arabalar yanımdan gelip geçerken\ Yine sen vardın gönlümde

Gönül çiçeğimi suladım günlerce\ Sana hiç söylemeden\ Dudaklarından dökülen tatlı sözler içindi hep\ Söz vermiştin gelirim diye\ Haberleşelim demiştin\ Olmadı işte yine

Gönüller taht ister\ Bahtını taht üstünde ister\ Bahtın tahtı olmaz\ Kimi yaşar taht üstünde, kimi toprak üstünde

Gönüller taht üstünde ister çiçeğini\ Çiçekler taht üstünde değil toprakta büyür\ Sevgiyle beslenir\ Bir tatlı gülüşle boy atıverir

Sözler unutuldu yine\ Hayırlardan hiç hayır gelmedi\ Hayırlar gönül yarası açar kalbimde\ Gönül çiçeğim ferman dinlemez\ Her şeyi unutur, bir seni unutmaz gönlünde...

Hazan Mevsimi

Eylül hazan mevsimidir\ Her bir şey bir bir dökülür\ Kimi hasadını biçer\ Kimi sonbaharına geçer

Hazan yağmurları başlar\ Baharın sararan elbisesi toprağa karışır\ Yağmurla birlikte rüzgâr eser\ Yapraklar dökülür, dallar kırılır

Ayrılık rüzgârı alır sevdiklerimizi aramızdan

Yağmur en çok rüzgârla gelir, bora olur\ Karakış yaklaştıkça kar olur, boran olur\ Herkes köşesine çekilir\ Karakış donuklaşır

Yeşilli, kahveli, kurşuni tepeler\ Beyaz elbisesini giyer\ Geçit vermez dağlar bayırlar\ İşte asıl ayrılık o zaman başlar

Dağlar sırtındaki beyaz yükü atana dek\ Beyazın ayrılığı uzun sürmez\ Yeller esmeye başlar, beyaz örtü yok olur\ Yaylalar tekrar kavuşur ovasına

Beyaz sevda bulutları yeniden gülümser\ Ardından yağmur rüzgârı bora gelir\ Cisil cisil yağar dalların üstüne\ Efil efil esen rüzgârla kuşlar cıvıldaşır

Sesi duyan ağaçlar birbiriyle fısıldaşır\ Birbirine yoldaş olur\ Sırdaş olur, arkadaş olur\ Sonrasında âşık olur

Her şey aşkla yeniden başlar\ Hiç ayrılık olmamış gibi\ Hiç koca kış sırtımızdan geçmemiş gibi\ Oysa koca bir yılı devirmiştir karakış

Yeniden başlarız her şeye\ Yeniden âşık oluruz\ Aşk inkar etmektir\ Bu yüzden âşıklar hiç ölmez

Aşkla birlikte her şey yeniden başlar.

Aşk Yaratmaktır

Eğer yaratacak bir şeyin yoksa\ Aşk da yoktur hayatta

Aşk emek ister, aşk çiçek ister

Aşk istersen eğer\ Bir çiçek gibi yeniden tohumlanacak

Yeniden üreteceksen ölümsüzlüğünü\ Yarattıklarını paylaşacaksın

Aşk paylaşmaktır.

Paylaşılmazsa tek kişilik oyundur aşk\ Sonu hüsrandır, bir ömür beklense de

Ömrünün baharında\ Belki bir insana âşık olabilirsin

Orta yaşında belki doğaya

Belki sanata âşık olabilirsin\ Aşk doymaktır, ekmek gibi su gibi

Doyurmuyorsa o aşk değildir\ Tek perdelik oynanan oyundur

Aşk iki kişiliktir

Ölüme inat yaşamaktır aşk\ Âşık olduğun şeyi daha çok seveceksin

Kendini seversen ve aşkı beklersen\ Kapıdan içeri girmez aşk

Kapıdan gelir geçer haberin olmadan

Aşk beklenmez\ Aşk aranır ekmek gibi su gibi

Dünya aşkın üzerinde yaşar\ Tomurcuklar aşkın meyvesidir\ O meyveler olmasa aşk nice olur

Tüm hayat durur

Çiçekler birbirine âşık olmazsa\ Ya kuşlar, böcekler ve kelebekler\ Onlar aşk içinde çoğalmazlarsa...

Dünya yavaş yavaş yok olur...

Aşık Olmak

İnsanı sevmekle başlar her şey\ Ve insan âşık olduğu sürece yaşar

Siz ağaçların, kuşların\ Ve börtü böceğin aşkını\ Hiç düşündünüz mü\ Aşkı hiç beklemezler

Uzağa bile gitmezler\ En yakınındakine âşık olurlar\ Belki kısa sürer bu aşk\ Ama her aşk gibi kendini yeniden yaratır

İnsanın aşkı da aynıdır, yeniden yaratmaktır\ Ağaçlar kendi çekirdeğinden doğmak isterler\ Yanı başında yetişen fidanın esintisiyle\ Birbirleriyle konuşurlar\ Rüzgârla coşarlar

Aşk da böyle bir şey\ Esintiyle konuşmak, rüzgârla coşmak\ Ve fırtınaya, soğuğa inat bir ağaç gibi dimdik yaşamaktır\ Aşkın sonbaharda yaprakları dökülmüşse eğer\ Aşk bir ağaç gibi yeniden yeşillenmektir

Tohumlarında yeniden çoğalmasa da\ Yeniden çiçek açar ağaçlar\ Bahar gelir gelmez onunla şenlenir\ Yağmurla, çiğle beslenir\ Böceklerin kanadından yeniden aşkını arar

Rüzgâr aşkını komşu çiçeklere taşır\ Yeniden doğmak için\ Aşk yeniden doğmaktır\ Yeniden meyve vermek

Ve aşk dünyayı yeniden yaratmaktır

Aşk Üstüne

İlk aşkım, ilk heyecanım\ Minicik sıralarda...\ Kısa sarı saçlı bir kızdı\ Çocuksu hislerle kapladı dünyamı

Sonrasında yüksek sıralarda\ Üst sınıftan gözleri güzel bir kızdı\ İlk gençlik aşkım öylesine geldi geçti\ Bir inciye takıldı gözlerim

Ardından nameler dizdim yollarına\ İlk reddedilişim yıkıp geçti beni\ Sonrasında zümrüt gözlü bir bayan\ Yıllar geçti, sevgi verdim, sevmelere gidip geldim

Hiç sevilmedim, yıllarca bekledim bekledim\ Belki bir gün beni sever diye\ "Seni hiç sevmedim ki" dedi\ "Sen benim sadece k... c... m... dın" dedi...

Ve noktayı koydum aşka dair ne varsa\ Aşk ateşim küller içinde kaldı\ Bir gün bir gülü kokladım\ Yasemen çiçeği baydı geçti beni

Sarhoş dolaştım günlerce

Kapısında dolaştım, koklayamadım doya doya\ Bir rüzgâr savurdu yad ellere\ "Keşke burada kalsaydın" dedi ama nafile\ Rüzgâr attı beni bir başka denize

Beton duvarlarla konuştum günlerce\ Nameler yazdım aşka dair saatlerce\ Aşkı aradım her yerde\ Aşk ateşi aradım gönlümde

Birden güzel gözlü bir bayan çıktı karşıma\ Gönlüm kayıverdi birden\ Aynanın camından bakar gibi baktım saatlerce\ Güzel şeyler söyledim aşkı buldum diye

Aşkım diyemeden şımarttım saatlerce\ Aşk ateşim tutuştu birdenbire\ Akıllı birine vuruldum\ Aklımı aldı götürdü yad ellere

Ateşi yakar durur kalbimi günlerce\ Son aşkım yaktı geçti\ Sevda ateşi, aşkımı söndür ne olur\ Bedenimi yakıp küle çevirmeden

Ya gel yanıma aşkım, beraber yanalım günlerce\ Ya bırak beni;\ Sil beni her şeyinden\ Kendi ateşimde için için yanayım

Sevdam başımdan gitmiyor

Seni kollarımda sarmayınca\ Gel bana sevdam gel\ Gel beraber yanalım aşk ateşinde\ Güzel çiçekler açsın aşk bahçesinde

İkinci Bölüm: Hasret ve Ayrılık

Seni Bekledim

Dün akşam çok bekledim\ Eski, yeni arkadaşlarla karşılaştım\ Kimi uzun kimi kısa sohbetler yaptım\ Saatlerin geçmesini bekledim

Yanımdan dakikalar geçti, hepsini bir bir seyreyledim\ Bir seni bekledim bir de sevgiyi, o yüzden çok bekledim

Nette dolaştım, nice güzellerle karşılaştım\ Bir baktım hoş, bir baktım içi nahoş\ Beklediğimi bulamadım onlarda\ Bir seni, bir sevgiyi

Eskilere gittim\ Çok uzaklara

Evden ilk ayrılışımdı yatılı okula giderken\ En çok arabanın içindeki hüznümü\ Arkamda bırakıp gittiklerimi ve\ Nice yıl sonra tekrar sevdiklerime geri döndüğümü hatırlarım

Eskileri hatırladıkça parmaklarım hüzünlendi\ Titrek bir dil gibi parmaklarım

Eskileri bekledim, gelmediler\ Yine yenilerde yaşadım o hüznü\ Hem de ikinci yirmi yılımda iki yıl bekledim, gelmediler\ Gittim yanlarına yeniden başlayabilmek için

Ama olmadı, elim iki omzumda aşağı sallanırken gördüm\ Ve arkama baktığımda... el sallayan bir minicik el vardı

O elleri sallarken unutmamak için\ Gözlerimdeki tüm yaşlar sel oldu aktı ve\ Ben geri dönüp bakamadım, bir el bile sallayamadım\ O gözümden akan yaşları görmesin diye

Sanki yollar bitmiyordu

Ve hiç bitmeyecekti belki gözümde akan seller\ Ve ellerimle sildim kimse görmesin o yaşları

Seni bekledim, sevgiyi bekledim, dakikalar saniyelerle\ Kol kola geçti, yine gelmedin\ Bir güzel çiçek açınca onu koklamak istedim\ Bir ağacı, bir börtü böceği, bir dağı taşı

Dahası güzel şeyleri yakalama sevdasına düştüm\ Yalnızlığı bekledim\ Sevgiyi bekledim, seni bekledim, yine gelmedin\ Birisi usulca kapıya bir yazı attı

(Resimleriniz...)

Baktım o da benim baktıklarıma bakmıştı\ Herkes baksın istedim\ Herkes görsün, hatta alsın\ Yazı yazıların ardını kovaladı

Geceyi gündüze kattı\ Yarınlar görüşürüz umuduyla\ Akşam görüşürüz erken gelirsen demiştim\ Kendi kendime umut vermiştim

Belki gelir diye\ Bir seni bekledim bir de sevgini\ Yine gelmediler\ Tüm arkadaşlar geceye el sallayarak uzandılar gecenin karanlığına

Sırf ışığın geri gelmesini beklediler\ Ben yine seni bekledim\ Artık vakit gelmişti, herkes kendini dinlenmeye

bırakmıştı\ Ben de bıraktım kendimi

Beklediğim gelmemişti

Çok mu şey bekliyordum\ Bir çiçek kendini sever, diğerlerinden daha güzel olmak\ Diğerlerinden güzel açmak için eşini arardı\ Kimi rüzgârdan umutlanır, kimi yanına yaklaşan böceklerden

Onlara bir şeyler verir, yiyeceği, seveceği şeyleri\ Verirken kendini de katar içine\ Ben de hep insanlara verdim, bir gün beni de taşısınlar diyarlara\ Bekledim, çok zaman geçti

Ama alan oldu, veren olmadı

Neden acaba bilmiyorum\ Ya alan beğenmedi ya da başka bir şey

Artık karanlık benim de bedenime çökmüştü\ Aydınlığı beklemekten vazgeçtim, ben de bıraktım kendimi geceye\ Yarı uyanık yarı kendimde bir zil çaldı\ Koştum ama ulaşamadım

Kapıda kimse yoktu\ Ve bir not bile yoktu\ Beklemeye değmişti ve küçük bir zil bile her şeyi söylemişti\ Yine de beklemek güzel

Eğer gece yerini ışığa\ Dostluk kendini sevgiye\ Sevgi kendini aşka uzatacaksa elini\ Karanlığı beklemek

Işığı görmek için\ Seni beklemek\ Aşkı görmek için\ Beklerken

Çaba göstermek bile her şeyden daha güzel.

Yalnız Geceler

Ah geceler, yalnız geceler\ Karanlık, başı dumanlı geceler\ Yalnız kalan gecelerimde\ Duman kaplar gökyüzünü

Bir kasvet çöker içime\ İçim dolar gecelerin yalnızlığıyla\ Ben bana yoldaş, sen kime sırdaş\ Ah geceler, yalnız geceler

Başı dumanlı geceler\ Sen orada, ben burada\ Zaman mahmuzlanmış başucumuzda\ Koşar durur yalnız gecelerimde

Bitmek bilmez dumanlı gecelerim\ İçimdeki boşluğu karanlık kaplar\ Aydınlığı bekler dururum sabahlara kadar\ Bir bir sıralanır her bir şey

Dışarıda motor uğultuları\ Öbür yanda köpeklerin sesleri\ Yalnız gecelerimin tek şahididir onlar

Tepemde bir ampul aydınlatır kalemimin ucunu\ Sonrasında karanlık gözlerime, ellerime çöreklenir durur\ Artık yalnızlık trenindeyim tek başına\ Ne kapımda zilim var, ne de kapı tokmağı

Zaten ihtiyaç da yok onlara\ Yalnızlık kapı çalmadan içeri girer\ Beni benle avutur\ Hayal kurarım bütün insanlar gibi

Yalnız gecelerimi süsleyen hayaller\ Seni hayal ederim\ Sen yanımdaymışsın, bir bardak çayı beraber yudumluyoruz\ Sonrasında buz gibi bir su içimizi serinletiyor

Kalbim birden küt küt atıyor\ Tenini kokluyorum, amber kokusu\ Beyazlığının tadına bakıyorum, baldan daha tatlı\ İki beden bir olunca tüm dünya duruyor, zaman duruyor

Derken birden uyanıyorum\ Ellerim bomboş\ Hayallerimden başka bir şey yok ruhumda\ Yine motor uğultusu, arada bir öten horozun sesini duymaya başladım

Demek ki aşk yolculuğu bitmiş olmalı\ Yalnızlıkla yüzleşmek gerek\ Hey, ben geldim kör kapı, sağır duvar\ Siz hiç konuşmaz mısınız aranızda

Hiç canınız sıkılmaz mı\ Nereden gelirsiniz, nereye gidersiniz, sizi kimler koydu oraya\ Onu anlatın bana; ama sizde hiç ses yok\ Kör kapı, sağır duvar

Beni ayırmayın sırdaşımdan\ Yoldaşımdan, arkadaşımdan, sevdamdan\ Siz kendinizle beraber kalın\ Açılın kör kapı, yol ver sağır duvar

Yarime gidiyorum ben\ Sevdamı arıyorum ben\ Sevda bulutları kapladı yalnız gecelerimi...

Özlemim

Özlemimi özledim

Özledim seni çok özledim\ Yıllarca yollarını gözledim\ Yıllar yılı baktım tüm gözlere\ Özlem aradım tüm gözlerde

Aşkı özledim, sevgiyi özledim, seni özledim\ En çok da kadınımı özledim\ Yıllar yılı yollarını gözledim\ Gözlerim yollarda kaldı\ Hayallerim yıllarda\ Sen hâlâ orada, ben burada

Gel güzelim, yollarımız birbiriyle buluşsun\ Bitsin bu özlem\ Bitsin bu aşk acısı, sevgi sancısı\ Ve sensiz geçen günler bitsin

Bir seni özledim, bir sevgiyi ve bir de kadınımı özledim\ Bitsin bu özlem artık\ Sevgi ve sen hep beraber buluşalım\ Aşk bahçesinde özlemle kucaklayalım

Bir sevgiyi, bir de seni\ O yüzden çok özledim özlemi

Binbir Sevgi

Sevmelere gidip geldim\ Geç kalmış sevgilere\ Geç kalmış yıllara düştüm\ Körpe sevdalara bağladım kendimi

Var mı çocuk sevgisi gibi\ Bir gülücüğe tüm kucağını açan\ Ve üstüne binbir öpücük konduran

Vermeyin sevgilerinizi, sizde kalsın\ Binbir hesap yapın\ Yıllara kıyın, üstüne binbir çiçek kondurun\ Bir tatlı gülüşe değer mi

Saraydan evler yaptırdım\ İçinde binbir sevgi saklamak için\ Gelin her birinizi odada saklarım\ Ayrı ayrı sevgileri

İnciler dizdim boynuna\ Sırça köşkler yaptırdım yollarına\ Alın buyurun, hepsi sizin olsun\ Verin kalbinizi bana

Yeni sevgiler bu\ Her şey, her şey var içinde\ Arada eksik olan sevgi\ O olmadan da yaşanır belki

Zaten hiç sevgiyi bilmediler ki\ Ya anne babadan da almadılarsa o sevgiyi\ Nereden bilir kalbinde sakladığı cevheri

Baba, Oğul ve Ayrılık

Hayal meyal hatırlarım\ Gözlerimin önüne gelir\ Derenin kıyısında ekmek arası yediklerim\ Ve sonrasında suyla gelen boğuşmalar

Her baharda derenin akan suyu\ Can verir kıyıya köşeye\ Hep çabalardı babam, didik didik ederdi\ Toprakla suyla boğuşurdu bir küçük fidan için

Sonbaharda toplardık meyvesini tek tek\ Bir koca kışı geçirirdik hep beraber\ Sonrasında biz de büyüdük\ Artık çantamız elimizde

Okuldu, kitaptı, defterdi derken\ Hayat bu ya, biz de derlemeye başladık\ Ağaçtan, dereden, tepeden değil\ Pazardan getirirdik evimize

Biz de artık bir evdik\ Dün oğuldum, bugün baba\ O şehir senin, bu şehir benim\ Görev dedik, dolaştım durdum

Bir yerde konakladıktan sonra\ Artık yanımızda bir oğlumuz vardı

Baba ve oğulduk artık\ Elinden tutup parklarda dolaştım

Boş zamanlarımda en çok kokladığım gülümdü\ Beraber yeniden yürümeyi\ Beraber sorulara cevap vermeyi öğrendim

Bir rüzgâr geldi, ayrılık rüzgârı\ Adı delişmendi!\ İki yıl azaplık dönemi gibi geldi geçti\ Ama yüreğimi de deldi geçti.

İnanır mısınız, beni bu dertler şair yaptı\ Yollara düştüm, yoruldum\ Yıllara düştüm, apansız kaldım\ Elinden bir

daha uzun uzun tutamadım

Artık zaman dilimiyle ayırdılar bizi\ Baba ve oğlu\ Buna hangi yürek dayanır\ Ölüm gelse üç gün, beş gün sürer acısı

Artık geri dönüşü yoktur\ Ve ölümün umudu da yoktur\ Bir tükeniştir, bir noktadır ölüm

Ayrılık öyle mi dostlar\ Bir aşk ayrılığı\ Bir evlat ayrılığı\ Aşk ve evlat:

İkisi de dünyanı saran en güzel şeyler

Uzun Yürüyüş

İlk hatırlayabildiğim\ Küçük güzel çizdiğim resim\ İlk sıraya oturuşum\ Yeni yeni arkadaşlarım

Sonra çok eskilerden hatırladığım\ Acı tatlı anılarım\ Uzun yürüyüşün başlangıcı hepsi\ Hatırlayamadıklarım büyüklerimde kaldı\ Hatırladıklarım bende

Hayaller kurardım, kocaman hayaller\ Büyüklerim hayallerini satardı bana\ Benim hayallerim onlarınki kadardı.

Ben babamın küçüğüydüm\ Sonrasında ona benzedim biraz\ O kadar uğraş vermişti oysa\ Onu yapma, bunu yapma, şunu yap, bunu yap

Bir kulaktan girer öbür kulaktan çıkardı hep\ Yine de bir şeyler kaldı bende

Taklit ederek geliştim, büyüdüm\ Artık babam kadardım\ Biraz oradan, biraz buradan, biraz şuradan\ Hocadan,

hacıdan, arkadaşlardan, dedelerden, anneden\ Öğrendiklerimle başladım uzun yürüyüşe

Nice anılar kaldı geride\ Nice yalnızlıklar kaldı bende

Çevremde yeni doğanlar gördüm\ Komşulardan bir bir uzun yolculuğa gidenler\ Belki geriye hiç gelmediler\ Yeni doğanlar sanki gidenlerin yerine gelir gibiydiler\ Gidenlerin adı konurdu, sanki onda yaşatırlardı

Komşulardan bize de geldi\ Uzun yürüyüşün son yolculuğu

Önce dedem, sonra babaannem\ Göçüp gittiler bu dünyadan\ Yeni yeni yeğenler geldi dünyaya\ Eskiler göçüp giderken bin gönül dolusu gözyaşı

Yeniler gelirken bin gönül dolusu gülüş\ Hep beraber yaşadık ailecek

Tabii uzun dargınlıklar da yaşadılar, için için üzüldüler\ Her üzüntü bir hücre kopardı bedeninden

Sonrasında evimizin direği babamız alıp gitti başını...\ Ve sanki büyük bir parça koptu yüreğimizden\ Bıraktığı boşluğu doldurmak kolay mı

Bu sebepledir ki nerede bir kuşun kanadı kırılsa\ Nerede büyük bir acı yaşansa\ Ve hatta eski Türk filmlerine bile\ Kendiliğinden boşanır gözlerimin yaşı

Görenler "Ne oldu gözlerine?" dediğinde\ Anlatamam ki içimden kopan fırtınaları\ Benden alıp götürdüklerini anlatamam ki

Bir de üstüne eklenen ayrılık acısı\ Beni tümden yaptı yufka yürekli\ Bu uzun yürüyüşün en son heykelini

Üçüncü Bölüm: Toplum ve Tarih

En Uzun Bitmeyen Gece

Sarıkamış, 22 Aralık 1914

Sarıkamış karlar altında\ Günlerden ayaz\ Sabahları kar, buz ve beyaz\ Paltoları buz kesmiş\ Ferman dinlemiyor ayaz\ Her yer beyaz\ Yakıyor gözleri körü körüne\ Bedenler üşümüş\ Ateş yakıyor koca orduyu

Bitiyor elde avuçta ne varsa\ Emir hep ileri diyor\ Ufuk görünmüyor artık\ Gri beyaz fırtınada\ Bedenler birer karaltı\ Cephaneler, erzak azaldı\ Üstte ne varsa artık yerlerde\ Ve erzaklar da bitmek üzere\ Yarınki günde ayaz

Diğer gün zemheri başladı\ Artık dönmez geri Türk'ün askeri\ Bir sağa bir sola yaslan\ Yaslan aslanlarım yaslan\ Yorganınız beyaz kardan olmuş\ Bizim de payımıza kar düşmüş\ Yaslan Mehmed'im yaslan\ Düşman askeri görmeden düşen erler\ Yere yığılıyor birer birer.

Kim ne kadar dayanırsa o kadar ileride\ En zayıflar düştü birer ikişer\ Hayıflanmayın Mehmetlerim\ Arkanızda koca bir millet var\ Sizi unutur sanmayın\ Sizi yollara

dökenler\ Hepsi tarih oldu birer birer\ Kardeşleriniz kaldı geride\ Onlar tekrar yollara dizilir

Her Sarıkamış gününde\ En uzun gece bilirim\ Sizin en uzun bitmeyen geceniz\ Işıklarınız ve ardından yaktığınız\ Ateşler söndü teker teker\ Sizin kalplerde bıraktığınız acı hiç sönmedi\ Hâlâ Sarıkamış'ta gölgeleriniz dolaşıyor\ Biliyorum ruhunuz ve bedeniniz artık oralı\ Bir geçmişe bir de geleceğe bakıyor Sarıkamış askerleri\ Nereden nereye gelmiş\ Nereden nereye gitmekte bu millet

Zehirleniyor Çocuklarımız

Kimsesiz çocuklarımız

Ölüyoruz yavaş yavaş ölüyoruz\ İğnelerle kendimizi öldürüyoruz\ Öyle ki içmesem, iğne vurmasam

Dayanamıyorum

Kollarım delik deşik\ Ekmek aş istemem\ Bir fırt çeksem\ Bulutlar üstündeyim

Vücutlar paramparça\ Yerlerde yuvarlanıyor

İncecik bedenler\ Yerlerde kıvranıyor\ Çocuklar yavaş yavaş ölüyor

Kuytuluklarda yuvarlanıyor\ Bir insan gibi değil\ Bir hayvan gibi yaşıyor\ Kuru kartonlar üstünde

Barakalarda yaşıyorlar\ Herhalde bunlar insan değil\ Hayvan olsa dernekleri olurdu\ İnsan olsa dergileri olurdu

Bunlar anasız babasız\ Kimsesiz çocuklar\ Sentetik zehirle sürünerek\ Yavaş yavaş ölüyor

Aldırış eden yok\ Hükümetler ne çare\ Para babaları geçsin kâra\ Ezilsin gençler

Fakir çocukları bir bit gibi\ Her gün zehirlensinler\ Ocaklar sönsün\ İnsanlar öldürülsün her gün

Yaşam savaşı deyip geçersin\ Savaşlarla cana kıymak değil\ Asıl olan savaştan uzak\ İnsanı yaşatmak

Savaş her bir şeyi yok eder

Kimi yavaş yavaş (iğnelerle) ölür\ Kimi topyekûn (bombalarla) ölür\ Tüketiyoruz çocuklarımızı\ Analar babalar üretsin dursun

Biz de çocuktuk\ Ailemiz ve çevremiz\ Elimizden tuttu büyüttü

Büyüyemeyen çocuklar\ Yavaş yavaş ölüyor

Bakamazsan çocuğa\ Bırakın bir fidan gibi\ Doğada büyüsün

Bir çiçek gibi bakım yapın\ Çiçek açsın çocuklar

Kuytulara atmayın çocukları\ Sahipsiz kalmasın insanoğlu\ Onlar hayvan değil, insan

Bakarsan adam olur\ Morfinlersen yavaş yavaş ölür\ İyi bakın çocuklarınıza\ Bakımsız çocuklar yavaş yavaş ölür.

Çocuklar ölürse bir nesil ölür\ İnsanlığımız ölür\ Geleceğimiz ölür

Çocuklar yavaş yavaş ölür.

Kara Derili ve Kara Afrika

Tarihe bakıyorum karanlık çağlara\ Uçsuz bucaksız kavgalara\ Kocaman pençeleriyle tarihi\ Yıkıp geçerken insanlık seyreder

Sonrasında kavgalar denkleşti\ Kan oluk oluk akarken karasevda\ Yine karalar içinde\ Yıkım gelmiş şehrime\ Gözlerinde güneş patlamış çekik gözlümün

Kara derili artık özgürleşmiş\ Nafile, Kara Afrika'sı hâlâ kara\ Açlıkla kavgalı hâlâ

Afrika'nın güneşi yakıp kavuruyor bedeni mi\ Amerika fazla yemekten ölürken\ Kara Afrika'sı açlıktan ölmekte\ İnce çelimsiz kol ve bacakları\ Ekmek su dileyen aç kalmış gözleri

Açlıktan ölüyor kara derili

Kara deriliydi dün\ Avrupa'da Amerika'da köleydi dün\ Şimdi Amerikan köleleri efendi oldu\ Kara Afrika'sı hâlâ kara bulutlu\ Değişmedi kör talihi Kara Afrika'nın\ Dünya bakıyor uzaktan Afrika'ya\ Her şeyi çarçur ederken\ Birkaç popçu vicdanı karın doyuruyor

Çağımız ilerledi, çare oldu kapitalizm\ Bir açlığa çare olamadı\ Atomu parçaladı, bir şehri yok etti

Diktatörleri devirdi, uydu yaptı

Hâlâ Kara Afrika'sı\ Kara çarşafı atamadı sırtından\ Bir yanda Arabın kara, beyaz çarşafı\ Öbür yanda kabilenin tamtamları\ Birbiriyle kavga ediyor yamyamları

Elindeki her şey bir bir alınırken\ Bir ekmek uğruna her şeyini feda eder\ Toprakları kıraç, gölleri çöl

Tarih yine yüzüne gülmedi\ Kara derili dün köleydi\ Bugün köle bile değil\ Aç be aç ölümü bekler

Köleydi, doyurulurdu\ Amerika köle istemiyor\ Özgürlük getirdi dünyaya\ Kara deriliyi başına baş yaptı.\ Kara derili Afrika'ya\ Özgürlüklerden:

Aç kalma özgürlüğü kaldı.

Afrika'da üç saniyede bir açlıktan çocuk (insan yavrusu) ölmekte.

Kağnılar Geliyor

Ey Nazım, herkes sana öykündü\ Yeni büyük Nazım çıkmadı daha ama\ Bebeler birer küçük Nazım oldu\ Sen neymişsin be, uzak Asya'dan

Gelip kağnılarla destan yazan\ Motor takmak istiyorum diye haykırırdın\ Trum trak diye\ Şimdi herkesin altında bir motor

Kağnılar köylerinde mahzenlerinde çürüdü\ Eski tarih gibi tozlandı, yok oldular\ Senin çocukların yine aynı zindanlarda\ Değişen: kağnılar, at arabaları altına motor taktılar

Bir yer yerden bir yere motorsuz gidemez oldular\ Onlar aya giderken biz motorla gidiyoruz be Nazım\ Biz kağnıya binerken onlar dört tekere motor takıyordu\ Şimdi motor taktık altımıza ama onlar şimdi uzayda

Biz seni başka ülkelerin topraklarında unuttuk\ Kırk elli yıl sonra “Osmanlı'nın torunlarıyız” dediler\ Senin kemiklerine yeni izin çıkardılar\ Daha dün kemiklerinden bile korkarlardı

Ey Nazım, şimdi mapushane önlerinden yarışıyor otomobiller\ Kim yakın, kim uzak mesafeye koşarak gidiyor\ Birbirlerine yetişiyor allı mavili otomobiller\ Sağ olasın, motor istedin, motorlarımız var şimdi bizim

Ama hâlâ arkadaşların kimi içeride kimi dışarıda\ Gün sayıyorlar orada burada\ Solu da koymadılar kıyıya köşeye, onu da yiyip bitirdiler\ Sovyetler senin bıraktığın gibi değil, orası Rusya oldu artık

Burayı da Osmanlı'ya geri döndürmeye çalışıyorlar\ Oysa Osmanlı intihar etmemiş miydi Sevr'de\ Lozan'da Karakalpak'ı mavi gözlü kırmamış mıydı zincirleri\ Heyhat, mavi gözlünün talebeleri dökülüyor bir bir

Osmanlının taliplileri çıkmış gümana\ Kopartıyor yel üstünde fırtına\ Böyle mi öğretmişti Başöğretmen size\ Âlimleri alır da yanına sorardı ne yapılmalı diye

Memleketimi Amerika mı sandınız, ezdiniz solu\ Şimdi kaldı geriye bir tek yeni yetme Osmanlı torunları\ Kuyruk acısı var içinde\ Rahat bırakır mı, emekli olmuşsunuz

Ya da başka bir şey olmuşsunuz, ne yazar\ Tarihin vicdanı solcular mı sandınız yeni yetmeleri\ Yakalarsa bırakmaz mavi gözlü devin talebelerini\ Yüz yıldır uyuyorlardı

Uyardınız, boy boy çocuklar oldu hatiplerde\ Sadece camiye değil, her yere imamlar yetiştirdiniz\ Şimdi askere

de imam lazımmış\ Artık askerde ne iş yapar imamlar, bilmem

Dördüncü Bölüm: Gençlik Şiirleri

Dünyayı Bellemek

Birdenbire dönmez\ Kıştan yaza\ Arada bir bahar var daha\ Biraz baş ağrısı, göz hastalığı

Sonra ağaçlar, otlar, insanlar\ Çiçeğe dururken\ Vurdurmamak kırağıya\ Yaktırmamak ne soğuğa ne sıcağa

Isıtırken âlemi\ Topunu değil\ Topu topu birkaçını\ Tarihe göndermek

Tarihi yanımıza getirmek\ Sil baştan yeniden yazdırmak\ Tarih anaya döl vermek, sonra da tohumlamak\ Tarih anayla babayı bir yastıkta buluşturmak

Onlar göz göze geldiğinde\ Sel el ele diz dize gelmez\ Onlar kokladığından birbirlerini\ Sen dünyanın anasını bellemek

Tarih eski yeni diye ayırmadan\ Yaşayarak yazmak\ Yazarak yaşamak

Sevdalım

Sevdasına sevdalandığım\ Alım balım\ Sevdasının goncasına yandığım\ Gözüne yüzüne sevdalım

Hisine diline beline sevdalandığım\ Kimlerlesin\ Soframın gülü, kadehlerin yudumu\ Bulutsuz sevdalım

Kanatsız kuş gibisin havada\ Biz ne zaman uçarız sevdalım\ Sevda bulutlarına\ Al beni de götür sevdalandığım

Sevda çiçeklerini\ Gönlümdeki bir melek\ Koynumdaki bir dileksin\ Seni koyamam oraya buraya

Al beni de götür yanına\ Yalnızlığa sevdalanmadan\ Sevdasına yandığım, paralama beni de\ Sevdasız sevdana kandığım

Sevdalan sevdalına

Öyle Durma

Öyle dönme yüzünü bana\ Ben sende bir dünya sevmek istiyorum\ Ben sende zaman\ Zamanda insan sevmek istiyorum

Seni senden ayırmak değil\ Senin sevginden tatmak, sevginle coşmak\ Ve yaşamı aşmak budur dileğim\ Sen sensiz gel yanıma

Sen sade bir körpe olsan da\ Solarsın diye koklamaktan korkarım\ Aşkımızın son demi geçer diye üzülürsün esmer goncam\ Ters yana dönsen de yüzünü

Yarım hilâlini görürüm uzaktan\ Yakınken uzaklaşan, ben de tutamam kalbini\ İşitemem aşkın sesini\ Bağırmak istiyorum

Hiç solmayan aşk gülleri bizde diye\ Dünyaya duyurmak\ Esmer hilâlim\ Yüzünü dön benden yana

Gözlerim kaldı sende\ Sen gene esrimedesin\ Yel mi esti, rüzgâr mı savurdu\ Yüzünü çevirirsin bir o yana bir bu yana

Kaldırımların sayısını unuttum\ Sana bakmaktan\ Küllenmiş kalbime hafif bir esinti geldi\ Ateşim harlansın isterim

Gözlerim ve yüreğim coşsun isterim\ Külleri donmuş kalbime\ Ne olur biraz fazladan es\ Sevgimin çiçekleri senden düşen aydınlıkta

Yeniden doğsun insanlara\ Açsın esmer goncam, güller açsın

Senin hilâl kaşlarında

Ekmek

Bir koşudur ekmek parçası\ Bir yırtınma\ Bir sürtünme\ Belki bir sürtüklüktür ekmek\ Yırtılan dünyada ilk kan

Çatlayan dudakta ilk ses\ Işığa koşan insanda bir mum\ Bir bir birlenirken ortalık ağarmaya başlar\ Nice kanlar dökülür karanlığa parçalanarak

Nice çatlarlar bölünür\ Dünyadan ha koptu kopacak\ Nice yıldızlar parlar geceden gündüze\ Ne kadar cılız üçgen misali

Silikler

I

Bakıyorum da yazarken\ Yaşıyormuşum gibi\ Neşeleniyor, seviniyor\ Kimi oluyor ki üzülür\ Geriye doğru baktı mı sanki bir dünya kuruluyor

Adım adım ilerlerken sözler\ Seher akşama ağmadan\ Sabahlar akşam, akşamlar sabah oluyor\ Zamanın ağırlığı lök gibi otururken

Anlatamamanın, bağıramamanın\ Ve duyuramamanın sancısı\ Ne ilaçlar ne dil çareler\ Gam sökmezken

Yüreğin kırk dilli diliği parçalanır\ Susan yürekte konuşmayan dil\ Düşünmeyen beyinde yok oluş fırtınası\ Bir vurup da yaktığında

Kalan bir dalda olsa\ Bir kök belki bir çiçek ya tutarsa\ İnsan sancısı\ Adam avcısı

Yareler beni\ Adımızı sanımızı lekelemeden\ Orada burada çarçur etmeden

II

Yüreğimiz pır pır ederken\ Ateşlemek barutu\ Fişeklemek tüfeği\ Topun torpilin topunu\ Sürerken kaya kuyusuna

Kazımak dünyaya adını silinmesin\ Silenler unutulmasın diye\ Silikler çıkarken meydana\ Sıradan yürek çarpsın ki

İnsan hep yaşasın

İnsan Tanrıları

Cebimde sıfır kuruşum\ Akşamdan yediğim ekmeğin çeyreği\ Ve masamda dünden arta kalan mum\ Üçümüz bir aradayız\ Yarına sıfır kuruşum azalmayacak

Belki artmayacak da\ Ya ekmeğin tohumları saçıp filizlenmeyecek\ Gene çeyrek ekmek, gene çeyrek\ Mumun tükeniyor, belki o da sabırsızlanır

Bir köşesinden gözyaşı akıtır\ O zaman içi soğumuş gibi ferlenir\ Elimin altında 44 sayfa Anadolum\ Karanlık basınca onun da tanrısı ürperir

Hele tanrısı kendisi gibi meteliksizse\ Ver yansın eder, ciğerlerini söker adamın\ Eşkıya dünyaya hükümranlık eder\ Hükümdarlık değil, hükmü genişliktir

Gönlü hoş bir boşluktur\ Öyle ki cayırdan yakıp geçen bir boşluk\ Kapaklanmış sancılar sıkar her yanını\ Eli kolu ayakları bağlı

Bir dili çözüktür, bir de beyni\ Beynini sustururlar, dili söyler\ Tanrılara kulluk etsin diye\ İkisi birden konuşursa tanrılar çıkar meydana

Hudut çizer, kanun koyar\ Orta yerde bir hıyar

Loş Odalar

Beni çağırıyor yalnızlıklar\ Beni bekliyor yokluklar\ Sızlar mı yüreğim yaşayacaklarıma\ Belli görmeden evet diyebilirdim

Şimdi ayrılamıyorum sıcak aştan\ Temiz yorgandan\ Ak yakadan\ Çocuk mu kalmak istiyorum

Bakılacak, giydirilecek hep ele\ Büyüdükçe avuca bakan\ Ha gönül ortası\ Bir yerde çöreklenmek

Yılan misali\ Toprak biter diye azar azar yemek\ Toprak işlenmeyince\ Taş aş olur mu\ Yaş baş olur mu

Kız Çiçek

Kadınımız, kadınlarımız\ Dört köşeli eş\ Evde bekleyen aşçı\ İyi bir hizmetçi ve bakıcı

Bir köşe daha istersen\ Kadına erkekliğini dene\ Hani o cahilliğin, o canavarlığı var ya\ "Karnından sıpayı, sırtından sopayı"

Ne kadar yabanıl, ne kadar vahşi\ Evcilleştiremezsen al yeğine\ Barkta metresin\ Mahallede dostun

Çarşıda o...pun olsun\ Ondan daha önce\ Eş eş üstüne\ Satın al aldığın kadar üç beş dokuz

Odalığı başka\ Gözdesi başka başka\ Ya irdelediği diyar diyar el ele dolaşırken\ Erkek çocuğa bağlanan umut

Beklenilen bir ömür\ Dilenen erkek\ Sen nadide çiçek\ Bunlarda mı harcadın koca ömrünü\ Kız çiçek

Ölümsüz Ölüler

I

Canhıraş bağırır ölüler\ Diriler cesetler gibi kıpırtısız\ Ölüler haykırır bir bir\ Diriler serilir diz diz

Ölüler ağlamaz\ Ölüler hırçın\ Canı cana katanlar görür ölüler\ Ölülerin öldüğünü duyar

İçinde görür\ Gönül gözünde seğirtir\ Yetişmek için ardına\ Ölüler kalır bu dünyada

Ölmeden önce ölenler değil\ Ölünce de yaşayanlar kalır bu dünyada\ Diriler seyrederken bir film şeridi gibi\ Ölülerden yaşanmamış bir murat

Bir umut kalır geride

Can katar canlara\ Cana yoldaş olanlara\ Önünü aydınlatır ölmemek için\ Gözünü açar yaşamın ne kadar ucuzluğunu sergilemek için

İpi boğazına geçirirken haykırır\ Diriler seyreylerken ondan daha önce ölür\ Bir kez değil, her haykırışta, her bağırışta ölürler bin kez\ Ölüm yaşanmamış bir yaşamdır

Geride koskoca bir yaşanmamışlık bırakır\ Yaşamı ne kadar kısaysa\ Ölümden sonra da yaşamı o kadar uzun

II

Öyle ki ne yeniden ölürler ne yeniden suç işlerler\ O günkü temiz apak haliyle\ Toprak olur kızıllaşır\ Ağaç olur yeşillenir\ Adı silinmez

Hep genç\ O doyumsuz yaşta ip ince, sere serpe\ Hep on beşinde, yirmi beşinde kalır\ Ölüler yaşlanmaz\ Ölüler kirlenmez, daha dün kalır

Diriler yaşamak için çırpınır\ Bir bataklıkta boğazına kadar gömülürken\ Bir bir peklenir\ Peklenirken teklenir

Geriye bir çürümüş beden\ Pisliği bulandırmayan bir ceset\ Oradan oraya itelenirken\ Temizlemek için teneşirde yıkanır

Yıkarlar, defnederler herkesler gibi\ Geriye ne murat ne ad\ Unutulur gider bu yad\ O da olur bir ecdat

Sonra köpeklerin ağzında bir salaş\ Ata tuta derken avuçlanır, yenmek için dillenir\ Sokmak için pislik yeniden depreşir\ Ölen ölür, başka canlar canlanır canda

Can cana bakarken\ Yadlar öte dünyaya, bize kalsın bu yalancı dünya\ Dokunmayın benim yabanıma\ Doysun kara ak olan toprağına

Ya Sen

Kimse sana madalya takmayacak\ Kimse seni eller üstünde almayacak\ Ya sen kalacaksın her yerde\ Ya satılık yüzler

Belki kendine olmayabilirsin şu dünyada\ Perde kapanırken\ Selam verenler arasında olmasan da\ Adın bir panoda, bir kitapta

Ya da sokakların çığlığında\ Duvarların eskiyen yüzünde izlerin olmasa da\ Son sözünü söylemeden\ Tırnaklarım batacak

Dünyanın en sert karanlıklarına

Kaypak Kurt

Nedendir susmam\ Dinlemem niyedir, nicedir\ Uzadı ha bu benim hamlığım\ Gece dalarken sessizliğe

Tüm kaypak kent seyrelir\ Tek tek hatırlamak için yarınki dünyayı\ Geçen, direnen, coşan, unutan\ Zaman kiminle oynaşır

Kimdir oyalanan, yuvarlanan\ Kendi sonunu mu bekler\ Yoksa dünyanın sonunu\ Sonlanmayan dünya ona son verirken

Yarım kalan sözde\ Yarım kalmış umutta\ Yarınsız yaşanan bir yaşantıdır işte

Herkesler Gibi

Bir gün buradayım, yarın burada olmayacağım\ Koskoca küskünlüklerle dolu dört yılım giderken\ Arkama bakıp ağlamayacağım\ Bana güç verenler

Gücümü yok edenler hayıflansın\ Bu dünya benli de bensiz de şenlenir\ Ama bir küçük unutuş\ Bir küçük tiksinti hepsini kirletmeye yeter

Belki unutuldum herkesler gibi\ Hiç de çırpınmadım, daha çok tiksindim\ Bu dünyada alacaklarımı gördükçe\ İçimden hiçbir şey veresim gelmedi

Kendimi bile ayıramadım döküntü yaşantılardan\ Şimdi yaylanıyorum meşin ip misali\ Gözü kara okun nereye varacağından öte\ Kırılma korkusu var içimde

İşe yaramama, parçalanma

Güneş Doğuyor

I

Güneş doğuyor doğudan\ Bakanları bir bir kör ederken\ Göz içleri küçülmede\ Yan dönenleri yarım ağız yarım gözle

Bakarken çiftlik gözleri küçülmede\ Çift dünya görmede

Bir gözde kendi, diğer gözde karşı dünya\ Toprak yarılıp eller fışkırırken havaya\ Sandı ki hepsi kucağına oturacak\ Sanısıdır ki eski dünya yeniden hortladı

Ölüler hortlamaz\ Yaşamadan yaşlananlar hortlar bu dünyada\ Belki yeni vatanın eski toprakları\ Ay ışığına kulak kabartabilir ama

Sanmayın ki o kendi ışığıdır

O bir ödünçtür geri alınacak\ O bir bağıştır yola düşmesi için\ Geri düşecek yakasından\ Kendi sonunu kendi hazırlayacak\ Belki bir gün böbürlenir

Belki yarın çizmeleri altında görür eski dünyayı\ Hiç görmedi mi bu eski rüyayı\ Altı bin yıldır aynı düşle yattı\ Yatıp kalktığında yarın çevresinde olmazsa insan\ Önce kendini sonra evrenini tepelesin bir zaman

II

Yarım ağızlar şaşı gözlerle kayarken zamanın ötesine\ Yeni yıldızlar göz kırpacak özgürlüğe\ Yeni kıpırtılar karşılayacak güneşi\ Elimdeki asayı koyarken yere\ Eli değnekliler sanmasınlar

Bu dünyanın değneksiz köyüne

Abaların altından sopa ile sürdüremez bu cümbüşü\ Göğün yıldızlarını kırpıp bir bir toprağa saçarken\ Güneşten önce aydınlanacak bu yer\ Doğudan doğup batıdan batmayacak bu güneş\ Batıdan ay, güneyden yıldızlar, kuzeyden yeni dünyalar

Karşılayacaklar sabahın güneşini\ O zaman kim abalı, kim sopalı\ Ve kim ovalı\ Ayan beyan ortada kalacak\ Bir

dünya çöktüyse

Sakın ola üstünüze göçüvermesin\ Mavallı dünya\ Öyleyse alın elinize, çalın onlara bir kaval\ Fareli köyün kavalcısı gibi\ Faresiz köyün mavalcısı olmayın

Ellerinize alın eski dünyayı\ Karıştırın siz de biraz\ Tersinden bakın dünyaya

Yeni yollar göreceksiniz o evrende\ Yeni yollar yeni dünyanın kabuğunu çıtlatacak size\ Çekirdeği alın elinize\ Hemen bir toprak bulun\ Ekin onu karası akı olan denize

III

Dehlizlere koymayın\ Densizlere bırakmayın\ Tohumlayın bu evreni hepiniz birden\ Yeni yıldızlar, yeni dünyalar kaynıyor güneyden kuzeyden

Bir iki üç dört\ Devler küçülüyor\ Bir iki\ Kim kime meydan okuyor

Kim kimi meydana çekiyor\ Güney doğmadı ki yarış bitsin\ Ay batmadı ki yıldızlar göçsün geceden\ Ay aylak aylak bakarken

Aydan aya\ Günden güne küçülecek\ Bugün on dördü mü ayın\ Bakmayın bu kadar parlaklığına

On beş demeden kendi de göçecek bir başka dünyanın\ Küçük küçücük meydanlarına

Sanmayın sizde her yere birden güneş doğar\ Güneş geldiyse dünyamıza\ Ve içimiz ısındıysa\ Bilin ki güneş hep kalacak dünyamızda

Altı ayda bir değil\ Hele altı yılda hiç değil\ Altı bin yılda bir tur atan dünyadır bu\ Koca kocaman

IV

Nice tanrılar sakladı bağrında\ Küçük küçücük, çamurdan, hamurdan, demirden\ Tahtadan, tunçtan ve altından\ Nice tanrı yarattı hayalinde iyilik ve kötülük

Yer, gök, deniz, güneş\ Nice peyda oldu muştucu\ Cisimsiz bir tanrı havsalası soktu insana\ Avundu, avuttu

Uyudu, uyuttu\ Kimi uyumadı, uyutmadı\ Hep o kazandı dünyayı\ İnsan sürülerinin eline sopa vermekle\ Sandılar ki bizim dinin emirleri yönetecek evreni

Hepsini bir bir kör kuyuya yollarken\ Atamadı insan eksiklerini üstünden\ Eğer kapatsaydı boşlukları\ O zaman ne meydan ne özgürlük

Kalırdı zamanda\ İnandıysa yarattı\ Yarattıysa bir şeyi\ Ya yaşattı ya da yaşadı

V

Artık taşmıyor ovalardan insan\ Artık sürüklenmiyor insan dağlara ovalara\ Sürüklüyor dağları taşları ardı sıra\ Yazı kışın, kışı yazın yaşıyor

Tüm insanlara bahşedilmediyse bu zamanlar\ İlkel komünü yıkıp çağdaş değil\ Çağları aşan komün yaratmak, yaşamak derdi

Güneş doğuyor doğudan\ Sanmayın ki batıdan doğacak bu özgürlük\ Güneş nereden göründüyse oradan yeşerecek insan\ Canlılar nerede daha çok yaşamaya başladıysa

Özgürlük orada bir boy daha atacak\ Yeni yaratılarda

Seviye Özlem

Sevemiyorum açıkça ne kendime ne bir başkasına\ Çekinmeden söyleyemiyorum\ Yoksa yanlış mı yapıyorum diye

Bir kuşku içimde büyürken\ Sevgim de onunla beraber küçülüyor\ Kaybolacak neredeyse, artık sevmeliyim\ Ben de gayrı koklamalıyım bu dünyayı

Herkese yaşama hakkını kaptırmamalı\ Kurtlara sofra kurarlar yoksa\ Her şeyden önce kendimi yaşatmalı\ Ondan daha önce sevgimi\ Bu baharda boy vermeli bir gonca gül misali

Çeşitlenemese de bir inattır yeniden açmak\ Hem de taşı yarıp tam ortasından\ Açamasam da, yaşayamasam da\ Dağ taş demeden aşarak onu koklamalıyım ciğerlerimde

Gözlerimle görmeli, kalbimle duymalı ve yaşamalıyım\ Az çok, biraz azdı demeden

Seviyorum işte ben\ Haykırmak bir dağ gibi\ Coşmak bir okyanus kadar\ Yaşamak dolu dolu

Doldurulmadan yaşamla dolmak\ Severek taşmak, sever yaşar, bundan bir insan doğar

Aşk Bir Özlemdir

I

Geçmişe değil geleceğe\ Yaratmaya özlem\ Kadına özlem\ Ve ölümü karşısına almaktır

Aşk ölümsüzlüktür\ Geleceği düşlerde, çizgilerde ve dokunuşlarda

Görmek, duymak ve yaşamak\ Aşk bugün vardır\ Yarınki bugün\ Belki yok olup gidecek olan bir seraptır

İçinde yaratma yoksa\ Hele paylaşma\ Aşksız her adım bir ölümdür

Duymamak, görmemek\ Eski dünyada hayallere dalmak\ Geçmişe özlem\ Yarını yaşarken yok olup giden umut

Umut ölmüşse geleceği yoktur artık\ Koca bir geçmişiniz\ Büyüyen ve rüyalara karabasan gibi çöken

II

Bir gelecek düşünün\ Bir kadınla\ Kolları kollarınızda\ Ve bir çocuk gibi kucağınızda\ Okşamak istemez misiniz doyasıya

Ve okşanmak\ Bu bir aşktır\ Önce çizgilerde\ Sonra harflerde ve şimdi fotoğraflarda

Hiç tadı da kalmadı aşkların\ Aşk ve özgürlük dünyalı dünyasız\ Aşk nereye bakarsa\ Oradan doğuyor özgürlük

Doğan direniyor

Sanatçının çizgilerinden\ Kadının kalbinden\ Fışkırıyor aşk

Yoklar Ülkesinde Bir Ses

I

Yaşam öyle durgun, öyle can sıkıcı\ Duymasam duyan yok\ Bağırmasam işiten yok\ Görmesem gören yok\

Yoklar ülkesindeyiz

Işık var gözde, görünmez\ Ses beyinde, ses vermez\ Dudak ağızda, dil vermez\ Gönül kalpte, görünmez

Bu hangi diyalog\ Sağırlar, dilsizler, körler, gönülsüzler monoloğu mu\ Bir göz var görüyorum, para göz\ Kulaklarda bir ses var ne kadar tiz\ Bir ten var baldır bacak\ Yaşamadan bakıyorum, hangi dünya bu

Neleri savurdun, değer mi buna\ Yeter demek için illa da senin önünden mi çalmalılar\ Açın kapıları vicdanın, içeri kimler girerse girsin\ Vicdanlar içre sızlasın

II

Vurulsun yumruk yüreklere\ Göklerde çanlar çalınmadan\ Yer gök inlesin

Öyle ki duymayan kalmasın, kalp işitsin\ Görmeyen göz seğirsin\ Duymayan kulak çınlasın\ Öpmeyen dudak tenin en çirkin yerinden öpsün

Yıkılsın bu dünya işitmeyen işitene kadar\ Görmeyen görene kadar yıkılsın bu devran\ Viran olsun bu yaşam\ Kırıntılar, döküntüler, süprüntüler

Ve eskilerin topu bir köşeye yığılsın\ Eskilerin tüm umudu yıkılsın

Kurtlar

I

Kurtlar, kurtçuklar\ Benden ne kadar uzakta\ Neredesin, seni ararım\ O diyar bu el

Bir kuru otağ bulmuşum\ Kırk yıl pineklerim\ Benim hayatımmışçasına

Bu tembel, bu kör hayat\ Neredesin benim ellerim\ Benim gözlerim\ Kurtlarımı ararım

Sırf onları dökmek için\ Gözlerimi ararım\ Sadece onu görmek için\ Kurtsuz gözsüz yaşam

Ne kadar benden uzakta\ Dilsiz, kulaksız, elsiz\ Bu seyir ne kadar da kuru

Ruhumu arıyorum ellerimde, gözlerimde\ Dillerimde\ Kulaklarımda\ Köklerimde arıyorum dünyamı

Dünyasız kalmış ruhumu\ Ha patladı ha patlayacak\ Paramparça olmadan dünyam

II

Bir avuç su\ Bir tutam yeşillik\ Renksiz de olsa bir ışık\ Şuna buna\ Ona mı kaldı bu dünya

Bütün renklerimi çalarken\ Renksiz ışık mı bıraktı bana\ Olsun, ışık olsun da hiçbir rengi olmasın\ Ne yeşil ne mavi

Parlasın yeter\ Üstüme konsun, ruhumu ısıtsın\ Suyumu kaynatsın, yeşillerimi filizlesin\ Yetmezse ellerim yeter\ Ellerimle ruhum hep beraberler zaten

Halkım Benim

I

Yazıyorum, çiziyorum\ Yaşıyorum, duyuyorum\ Konuşuyorum için için\ Düşünüyorum biçim biçim

Görsem kimin için, duysam kimin için\ Yaşıyorum ne senin ne onun\ Sadece yüreğim için

Yüreğim durmaz vururken\ İnsanın insanı duymazlığı\ Körlüğü ve sürülüğü\ Alıp götürür beni de, yüreğim bende kalır

Ne çaredir ne biçare\ Olmayan dünyam naçar\ Her yan düşkünlüktür\ Korkudur, eskidir

Yeni bir ürperiş, bir devinmedir\ Eski zenginliğin, yeni yaratmanın adı\ Yeni üstüne eski dünya kurulur

Eski yine eski, tas eski hamam\ Mülksüzlerin otağından\ Dün dolaşır tepelerinde\ İnerken de çıkarken de

Tanrıyla gönderirler ileri geri\ İnene inme indirir, çok şükür\ Çıkana merdiven dayar, az şükür

II

Yürü ya kulum demez\ Yo konar ondan yana\ Ya da kaçırır kendinden yana\ Kaçan konan mülk\ Her yandan kan kusar

Mülksüzlerin üstüne ter kokar\ Yan yana ölür çokluktan yana\ Bakar pislikten yana\ Yanar ondan yana, konar şuna buna

Bellediğini unutmaz, âlim de olmaz\ Arif yaşar, tarif olunmaz ona\ Ekmekten ekmeğe koşar

Emek verir benim diye, su verir hakkın diye\ Yürür, koyar, yorulur, su içer kana kana\ Emek ulu orta bakar durur\ Götürür bırakır taştan çıkardıklarını

Ve kendi yapar bekçiliğini

Sonra el açar yeni tanrılarına\ Yalvar yakar olur\ Ve iyilik tanrısı da olabilir onlar\ Ama pek çok yaşayanı hep kötülük tanrısıdır

Kötüler içinde o da kötülenir\ Ta ki bir şeyler devinene kadar

Tarihin Tekerleği

I

Bu sıcak döşeğimde\ Tenimde ter kokuları\ İçimde insan korkuları\ Yaşar dururum

Sanki hiç duymamış, hiç anlamamış\ Öyle yaparım unutmak için\ Herkes överken ben övemem süslerini\ Herkesler çığlık atarken

Ben suskun\ Bağırın çağırın isterseniz, beni de duymayın\ Zaten ben de anlamıyorum\ Ne yana döner bu evren\ Gel git midir

Sellerin çekilmesi midir\ Geride ırmak havzası boş mudur, yoksa\ İçeriden sesler de katıldı bu koroya\ Hep aynı şarkı

Yetecek mi onların anlattıkları\ Yoksa onlara mı bahşedecekler\ Kapitalizmin kârlarını\ Onlara döndürecekler sömürgenin kaymağını\ Buyurun siz de birbirinizi yemeye

II

Açıktır bu sofra herkese\ Zaten böyle başlamadı mı\ Kanlı uygarlık denen bela\ Musallat oldu insana

Bir çekişmedir koskoca dünya\ Bir ileri bir geri\ Derken hep kanla buldu yolunu\ Kansız döşenmedi bir taş daha\ Tersiz yetişmedi bir ağaç

Kan ter oldu aktı\ Ter ırmak oldu taştı\ Kan ter içindeyken bu dünya\ Kansızlarla hep alışveriş yaptı\ Yaşam devindi durdu

Durduğu anda göller kanla doldu\ Kanlar aktı denize, orada kendini aklamak\ Paklamak deniz gibi\ Bir okyanus kadar engin, bir onun kadar kalabalık